

Kraměryšovy

Král. Pražské Poštovské Noviny.

Novu 1790.

Nov. 24.

Druhý roční běh.

W Sobotu dne 12 Czerwca.

Báleční Příběhové. Dvorská Správa, List gedenáctý.

 De zprávy od polního Mars-
šalka Prynce z Kobarku,
Generálmajor Bray, který
na obou březích řeky Alcy
v Tihy a Doy své polní ležení naražene
má, dne 13 máge o poledni vytáhl s
nějakým počtem válečného lidu k pe-
vnosti řečené Turnul, chtěje toho místa
pozorovati. K 5té hodině v večer, na
celé cestě, naveda ani jediného Turka na
stráži, dorazil na přivrstí v Grysnu a
Mogirelle. Málo odtud stála nepřá-
telská stráž v mostu vybitého přes bahno,
kteráž, jak mile nasse spatřila, w pe-
vnosti vdelala veliký pokřik.

Gedwa Generalmajor s swým li-
dem wrchu dostihl, že dwau stran nez-
přátelé gizdecy y pěstly z Turnulu se
hynuli, a w malé chwili zrostli gich počet
na tisíce mužů. Jedna částka Turků
w to okamženi osadila most, a druhá
na nasse dobrowolnjky, genž se prawau
stranau k pewnosti blížili, antoť učinila.
W tu chwili nassim dobrowolnjkům hu-
sati na pomoc přispissili, a poněwadž
také mohli wrchu po nepřátelich přis-
hodně z kusů střelci mohli, Turcy obrá-
tiosse se zpět, připogili se k oněm, kteří
y mostu stáli.

Generálmaior hned nato pod zprávou
ORAVSKÉ

wan Obrssilaynantu Lewachyče poslal na Turky dvě šwadrony Barkowských husarů, též nějaký počet dobrovolníků. Zástupníka Šuzy, kterých připadlo Tur-
kům na boji, takový mezi nimi učinili neporadci, že Turcy causari přinuceni byli. A když Generálmajor viděl, že Turcy postupují, poslal ještě větší počet husarů a něce dragonů pod zprávan Rytmistra Wajsa s tím poručením, by Turkům na boji wpadli, a pokud možná, jim přístup k pevnosti zamezili.

Čím ale více se hnál náš gyzdný lid po Turcích, tím oni rychleji k pevnosti vtíkali, aniž měli ohledu, že jim Turcy střelením z kusu na pevnosti nepomáhají. To však střelení bylo bezvýsledné, a naši husari bez strachu hnali se za nepřáteli až na předmostí před bránu pevnosti, nevstávali na cestě s nimi se potýkající. Nato Generálmajor wida, že Turecká pěchota po našich z pevnosti velmi příhodně střelí může, a s našim pešným lidem, že bahen před pevností přejíti lze není, aby tady co předsevzal; protož k vrácení se gyzdného lidu traučiti poručil, a s celým plukem na přewrssi v Mozturulle se položil.

Druhého dne strhla se bouřka, a déšť trval za celý den, za tau přičinau Pan Generál ničeho předse vzýti nemohl. Krom toho ale předce za dva dny zůstal na vrchu, a poněwadž se nepřátelé více widěti nedali, teprw dne 16 máge před rozedněním do svého ležení v Vdy se nawrátit.

Při tomto přiběhu bylo Turků do sotri posekáno; a na naši straně toliko 2 Barkowských husarů, 1 dobrovolník a

4 koně přišli k zabiti, a 10 mužů též s konů bylo poraněno. Při příležitosti, když náši na předmostí w Turnulu wběhli, zagali několik set rozličného dobytka, a krom toho, we vsích w Dunage pozbrali tolik obilí, že za 4 dny k trávení dosti měli.

Pan Generálmajor Bray statečnost westřerého lidu schwaluge, zvláštní ale dává svědectwí dobrého zachování Obrssilaynantowi Lewachyče, Majorowi Kras, Rytmistru Fiser a Berkes, prwním Zástupníkům Lan, Krissar, Kurthy, genž od Barkowských husarů gsau; dále schwaluge od Sasowských dragonů Rytmistra Wajsa, od Tossanových husarů Majora Sent Beresty, a Zástupníky Imra a Krace.

Saukromné wogeniské Zpráwy.

Klasse wsecky zpráwy, kterýchž dostáváme, a kteréž se nějakým způsobem na Prustau wognu porabují, gsau gáto wstr, který brzy w tu, a hned opět wonu stranu fuká, který bauří, a po malé chvíli zase vtrhne. Předestlého týhodne wsecky zpráwy byly o pokogi, a mnohýby byl snad křk wsadil, že ze wsech těch wálečných příprav, které giž do millionů wzbíhají, slowem — nic — nebude. Tohoto týhodne wsecko naopak slyssime. Wssickni mluwí, a wssickni píší, že nám nic giného nezbywá, než abychom své srdce, bez toho giž gindy wdarnosti podgaté, proti nepřátelům Prustanům rolíko ozbrojili. V takeli náš ten nepřítel giž tak blížký gest? Zpráwy některé tomu chtějí, že Pruské wogsto serossi swau mocý ke Kladstu se stazhuge, a našim že w té straně prwní hmotná

hmotná práce nastane. Co se syce z našich strany zpráv o wogně tkne, negsaur strassliwé, aniž tak důležité, aby gich gen podotknauti hodno bylo; wssak ale očitě widíme dosawad wssedky wogensté příprawy, gakež se hned z počátku byly daly. Refrutyrowání trwá po tu chwili, a zástupy nowáčků častěji zde wiždáme. Předesslého ryhodne w sobotu opět gedem díl dělostřelců odtahl k Českému wogstku, a mostnj lodi dne 7 toho také od Prahy na cestu wypraweny gsau. Podobně z Wídně slyšíme, že Pan polnj Marssalek Laudon své pakáže ani wywážati nedal, nýbrž stroge se opět na cestu, wssého pohromadě nechal; a snad již zase w Morawě gest. Podlé též zpráwy z Wídně doslycháme, že y Generál Demins k Morawské armádě odgel. Pokud tedy tyto wěcy w pozvážení wezmeme, lehce nám gest z toho záwirku činiti. Přes to přesewssedko snad rychlý posel králowstý gardysta Pan Kewický, který dne 4 toho v wečer z Berlína strz Prahu do Wídně přinesl nám gistan a konečnau zpráwu buď o pokogi aneb o wogně. — Ale kolik již rychlých poslů Prahu přesešlo, a z nich zewssedch žádný nám — nic gihcho nepřinesl; a ryž osud snad také toho poslednjho rychlého posla potkal.

Neyposlednějši zpráwy z našich Slezských hranic roto neydůležitějši ho připomínají, že naše wogstko zmužile čeká na tu chwili, w kteréžby své hrdinské stutky proti nepřítelům na sobě okázalo; ale zástupowe nepřítel Prussanů daleko gestě od toho cyle gsau, nebo dosawad k hranicem nepřítahli, ano wogstko to nepřítelstě, genž w fordonu po

hranicích leží, strz sylně zbíhají a wíždají na naši stranu prwé do Pomoran, a Pomoransstj na místě něho sem na Pruské hranice do fordonu přeložení budau. Toto tažení potřebuge gestě bestě chwile, a Pruský dwůr na ten způsob své wálečné příprawy na delší čas protáhnauti musí. Estarně w týchž zprávách z našich Slezských hranic se prawj, že w Pruské zemi zakládání spjzji newstále trwá, také sylnice napořád se zprawugj, kone k wozům y k delům se odvádějí, y ginák o Pruskau armádu taká péče gest, aby masa w dostátku měla.

Z Pruské strany zpráwy, které k nám přicházejí, také neprawějí wjc o pokogi, anobrž z onoho miračna, které je tam na obložce potahuge, předoznamují strassliwé wálky propuknutí, nebo polnj pečari skutečně již z Berlína odtažli do Slezska, a wssedko wogstko dne 21 máge na cestě býti musylo. Bráslowstj gardysté dne 26 máge strz Berlín tážli podobně do Slezska. Gak slyšeti, Král Pruský pro prwnj rok wálečného tažení w cyzyně za čtyřikrát sto tisíc tolarů samé reyže stanpiti poručil. Tu reyži chce Král darmo mezy bogowny lid rozdati, tak aby wogák, waře sobě z nj poljtoky, se posylail, a w polnjm ležení před čerwentau neb čerwenau nemocý zachráněn byl. Také kominš chleb napotom má býti osolen, pro rože to welice k zdrowi slauží. Ta sul gest kamenná, a handlownj společnost dostala poručení do polnjch pekáren gi odváděti.

Zpráwy z Tureckých hranic také se gako wstř zatočily, a cožkoli sme prwé slyšeli o pokogi, teď wssedko tomu na

odpor vstřílně. Především některé takové negace polehčení čtj. Westkeré pod jeho zprávou pozůstávajíci wogsto rozděleno jest w větší a menší pluky, však na ten prospěšný způsob, že každý pluk pro sebe zvláště proti nepřítelům jednatí, aneb w čas potřeby jeden druhému w tom ohrančení na pomoc přispěti může. Rusové gsau dosavad w svých zymních bytech, a delagi sobě to neylepší vyraženi. Kniže Potemkyn w Jasy začastě dává bály, a držíwá ty nejšťastnější hostiny. Turcy přitom gsau velmi pokojní, a ač wídí, že se na všech stranách wálečné příprawy delagi, předce zůstávají nepohnutelní na swém místě. Podle toho mnozí soudí, že snad Turcy gsau zpráwu toho magi, že Konstantynopolští dwůr skutečně k pokoji přikročiti mjinj.

3 Sabjnowa w Sedmihradsku se píše na den 20 máge: Málo dní pozminulo, co se ta powěť roznesla, že Klerfetský pluk poručení dostal tam na místě zůstatí, kamžby byl přitahován z dneho nepřátelstwa se nedopauštěti. Z toho se soudilo, že gístorně w Jasy strážny pokoge gednáno bude. Ale toto domnění nestownáwá se s listem, který posledně z Walach přišel, nebo w něm se prawí, že wogsto nasse skutečně se všim na cestu, a to každé chvíle přichystáno býti musí, a snad w dwaťrát 24 hodinách něco důležitého vstřílně. Proč náš lid na den 10 aneb 11 máge řekau Tymokem nepřesel, již každému známo jest, že se to pro brožné dostřel gínat velmi špatně cesty státi nemohlo. Mnozí tjm muž předce býti, že Turcy strany pokoge gednají, ale newí se na jaký způsob; snad chregi mji přiměř

odpor vstřílně. Především některé takové negace polehčení čtj. Westkeré pod jeho zprávou pozůstávajíci wogsto rozděleno jest w větší a menší pluky, však na ten prospěšný způsob, že každý pluk pro sebe zvláště proti nepřítelům jednatí, aneb w čas potřeby jeden druhému w tom ohrančení na pomoc přispěti může. Rusové gsau dosavad w svých zymních bytech, a delagi sobě to neylepší vyraženi. Kniže Potemkyn w Jasy začastě dává bály, a držíwá ty nejšťastnější hostiny. Turcy přitom gsau velmi pokojní, a ač wídí, že se na všech stranách wálečné příprawy delagi, předce zůstávají nepohnutelní na swém místě. Podle toho mnozí soudí, že snad Turcy gsau zpráwu toho magi, že Konstantynopolští dwůr skutečně k pokoji přikročiti mjinj.

3 Sabjnowa w Sedmihradsku se píše na den 20 máge: Málo dní pozminulo, co se ta powěť roznesla, že Klerfetský pluk poručení dostal tam na místě zůstatí, kamžby byl přitahován z dneho nepřátelstwa se nedopauštěti. Z toho se soudilo, že gístorně w Jasy strážny pokoge gednáno bude. Ale toto domnění nestownáwá se s listem, který posledně z Walach přišel, nebo w něm se prawí, že wogsto nasse skutečně se všim na cestu, a to každé chvíle přichystáno býti musí, a snad w dwaťrát 24 hodinách něco důležitého vstřílně. Proč náš lid na den 10 aneb 11 máge řekau Tymokem nepřesel, již každému známo jest, že se to pro brožné dostřel gínat velmi špatně cesty státi nemohlo. Mnozí tjm muž předce býti, že Turcy strany pokoge gednají, ale newí se na jaký způsob; snad chregi mji přiměř

Přednějšší list z Bukarestu psaný na den 17 máge dává následující zprávu: Pan polní Maršalek Prync Koburk má třetidenní zymnice, od kteréž ale již